

kardot, a Getszemáni kertben pedig a letartóztató pribékeket kaszabolni akaró Péterre ráparancsolt: „Tedd hüvelyébe kardodat, mert aki kardot ránt elő, az kard által vész el!” (Mt. 26,52). A Főtéren aztán arról beszélt Jézus, hogy a búzamagnak a földbe kell kerülnie, el kell halnia, hogy sok termést hozzon. Ő maga pedig nem Kaifásra és nem is Pilátusra adta le a voksát, inkább vállalta a halált: A KERESZTET!

Kovács László prédikációja elhangzott a Bokorportán 2018. március 25-én.

BENE ÉVA

AZ ELSŐ TALÁLKOZÁSOK

1961 tavaszát írjuk. Pécelen dr. Halász Endre a plébános. Én 10 éves vagyok. Hagyományos katolikus család első szülötte. Minden vasárnap a 9 órás gyerekmisére járunk húgossal. Annak érdekében, hogy a szentmisén rendesen viselkedjünk, édesanyám húga is arra a szentmisére jár, és a kórusról figyel bennünket.

Ekkor a szentmisén megjelenik egy középkorú, szemüveges, borzasztóan lassan és vontatottan beszélő pap, Gyurka bácsi.

A gyerekek nagy többségének problémát jelentett Gyurka bácsi személye. Nekem is.

Szüleim a reggeli 7 órás misén vesznek részt. Édesanyám azért, hogy a vasárnapi ebédidőben elkészüljön. Azonban, hogy viselkedésünk megfelelő legyen édesanyám húga felügyel ránk. Ez képezte a felügyeletet, és a figyelem próbája pedig az volt, hogy hazaérkezéskor el kellett mondani, hogy miről szólt a szentbeszéd.

Bandi bácsi beszédeit sem mindig sikerült zökkenőmentesen visszaadni, na de Gyurka bácsi beszédei minden erőnket meghaladta. Már az úton hazafelé kezdtük rendezni gondolatainkat, sokszor nagyon csekély eredménnyel. Hazaérkezéskor, az átöltözés után jött a kérdés, mi volt a mai prédikáció. Meséljete! S ilyenkor jött a szenvedés, a találgatás vagy a mély hallgatás.

Szüleink ekkor segítő kérdéseket tettek fel, hogy mi volt az olvasmány, szentlecke vagy az evangélium. Hátha erről valami csak az eszünkbe jut. A feszültség nőtt, egymásra vártunk a húgossal, szóval ez a hazaérkezés

utáni fél óra mély nyomot hagyott az életemben. Kizárólag a pénteki hústilalomról szóló beszéde nem jelentett problémát. Még a mai napon is fel tudom idézni a túrós palacsintára vágyakozó és a húst nem szerető fiúról szóló történetet.

A következő találkozás 1972 körül történt, nagycsütörtökön, Pécelen. Ezekben az években kezdtem arcról megismerni a Bokor prominens tagjait. Hatalmas erővel hatott az egész templomi közösségre Bandi bácsi azon bejelentése, hogy lesznek olyan emberek, akik a nagycsütörtöki szertartások után jönnek, és reggel 5 vagy 6 óráig imádkoznak, elmélkednek és virrasztanak. Bandi bácsi a felnőtteket és a fiatalokat is buzdította, hogy minél többen vegyünk részt ezen az alkalmon.

Az év többi napjain Bandi bácsi csoportokat szervezett, s mindenhol gyerek, ifjúsági és felnőtt találkozásokon tanította a KIO-t, amiről persze nem tudtuk, hogy ez a KIO.

A 70-es évek második felében - nyáron - Bandi bácsi szervezett egy ifjúsági lelkigyakorlatot Tárnai Imre bácsihoz. A háziasszony Bisztrai Évike volt. Ez volt életem első lelkigyakorlata. Így kezdődött.

Ezek az élmények, mind jelentősen meghatározták gondolkodásomat. Férjem megtérése Bandi bácsi, majd később Gyurka bácsi, a közösségem, barátaim, és az általuk hirdetett tanítás nélkül nem valósult volna meg.

